

anses for i høj Grad tvivlsomt, om man ikke ved Gennemførelsen af midlertidige Lovbestemmelser af denne Art kan virke hemmende eller hindrende paa Opretholdelsen af den Praksis, som i hvert Fald nu har gjort sig gældende i København, idet man kan sige — det blev for Resten ogsaa fremhævet af den højtærede Minister —, at naar det er gennem en midlertidig Lov, man fastslaar saadanne Bestemmelser, ligger deri en Anerkendelse af, at den Praksis, man nu følger, skal have saadanne Lovbestemmelser at støtte sig til, og at naar disse Lovbestemmelser falder bort, er det tvivlsomt, om den Praksis kan fortsættes. Og da den Praksis, der har udviklet sig, er af en saadan Art, at den hindrer Benyttelsen af særlig strenge Regler med Hensyn til Misligholdelse af Kontrakt, mener jeg, man fremfor alt maa sørge for, at man ikke hindrer eller lammer Opretholdelsen af en saadan Praksis. Det er mine Grunde til ikke at kunne være med til Ændringsforslag Nr. 30.

Pitzner: Jeg vil tillade mig at henstille til Udvalget, at der inden tredie Behandling foretages nogle Ændringer. Jeg anmoder om, at der til § 8 A. føjes et Stykke, som giver Stiftelser og Alderdomshjem Ret til at opsigte Lejligheder, naar disse skal benyttes til Fribolig. Hensigten med Loven er jo at forhindre ubillige Lejeforhøjelser, men naar der opsiges Lejligheder, der skal benyttes til Fribolig, har det ikke noget som helst med Lejeforhøjelser at gøre. I adskillige Tilfælde har Nævnene nægtet Tilladelse til saadan Opsigelse. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at der bliver optaget som Tilføjelse til § 8 A. et Stykke saalydende: „Opsigelse af Beboelseslejligheder i Stiftelser og Alderdomshjem, som bortgiver Fribolig, skal godkendes af Nævnene, naar den opsagte Beboelseslejlighed skal benyttes til Oprettelse af en ny Fribolig“.

Endvidere vil jeg gerne tillade mig at foreslaa som en Ændring til Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 34, at de to Medlemmer af Overnævnet, som skal vælges af Nævnsmedlemmerne, vælges saaledes, at den ene vælges af Ejernerne, den anden af Lejerne i Nævnet.

I Lovforslagets § 17 er der givet Kommunalbestyrelserne Ret til at udleje Lejligheder og Butikker, hvis en Ejer ikke udlejer dem. Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, mener jeg, at „kan“

bør rettes til „skal“. Der bør være lige Ret for begge Parter. Skal Ejeren være pligtig til at afgive sin Lejlighed eller sin Butik, naar han ikke selv har lejet den ud eller kan leje den ud, bør han ogsaa have Ret til at sige til Kommunalbestyrelsen, at den skal tage den og betale den Leje derfor, som tidligere er betalt. Forholdet er jo det, at Lejeforhøjelse for Beboelseslejligheder er Ejernerne i høj Grad afskaarne fra, de kan altsaa ikke der søge Dækning for det Tab, de eventuelt vil komme til at lide ved, at f. Eks. en Butik staar ledig, et Tab, der kan medføre ikke alene, at de ikke faar noget Overskud eller noget for deres Arbejde, ikke faar nogen Rente af deres i Ejendommen staaende Penge, men som oven i Købet kan bibringe dem direkte Tab. Jeg mener, der skal være lige Ret for begge Parter: naar en Kommune efter § 17 skal have Ret til at overtage en Lejlighed, bør Ejeren have Ret til at sige, at Kommunen skal overtage den til den Leje, der er betalt.

Mads Larsen: Under Nr. 32 i Betænkningen er der af samtlige Repræsentanter for de to Regeringspartier og det konservative Folkepartis Medlemmer stillet et Ændringsforslag, som jeg ikke er i Stand til at stemme for, men som jeg tværtimod vil stemme imod. I alle de Aar, jeg har siddet her i Rigsdagen, har jeg været med i et maalbevidst Arbejde, der, saa vidt jeg ved, har fundet Tilslutning i alle politiske Partier, et maalbevidst Arbejde, der tog Sigte paa, at i alle Love, hvori der indeholdtes Bødestemmelser, indsatte man en Bestemmelse om, at Bøderne skulde tilfalde Statskassen, i Mod sætning til, at de, hvad der tidligere havde været Tilfældet, tilfaldt en hel Række saakaldte Interesseskasser, Politikasser, stedlige Hjælpekasser eller kommunale Kasser. Saa vidt jeg har forstaaet, har man fra alle Sider i Rigsdagen i disse Aar været enig om, at det var rigtigst og mest forsvarligt, at Bøderne gik i Statskassen, idet man derved under alle Omstændigheder sikrede sig imod, at uvedkommende Hensyn gjorde sig gældende ved Idømmelsen af disse Bøder. Nu hørte jeg meget vel, at den ærede Ordfører (Simonsen) sagde, at det var praktisk og rimeligt at lade Bøderne gaa i Kommunekassen, fordi Kommunerne fik Udgifter ved Lovens Gennemførelse, og de burde derfor have noget Ækvivalent for